

NGHĨ VỀ LÒNG NHÂN HẬU CHÚA?

Cô tôi nay đã trọng tuổi. Vì ở thôn quê lại thất học, nên cô “giữ đạo” chỉ bằng cách đọc kinh. Nơi nào trong giáo xứ có đọc kinh là có cô, có khi đọc kinh hàng ba bốn giờ liền cô cũng không ngán. Đối với cô, muốn “lên thiên đàng” phải đọc kinh thật nhiều, hỏi cô về Lời Chúa cô ậm ự, hỏi cô về thánh lễ cô trả lời qua quýt, đôi lúc cô làm cho ta nghĩ Đức Mẹ còn cao hơn Chúa, cô sùng mộ cha Trương Bửu Diệp như vị thánh, đặc biệt ai cũng đều phải sòng phăng với cô kể cả người rất nghèo. Chị em tôi khi gần, lúc xa... góp ý nhiều lần, nhưng đều thất bại. Một hôm đưa em trai chán nản bảo:

- “Giữ đạo” như vậy là Pharisêu hàng hiệu rồi! Vô ích trước mặt Chúa quá!

Chị tôi lặng im một lúc, trả lời:

- Không đâu! Chúa vẫn nhậm lời vì trí cô nghĩ về Chúa chỉ có bấy nhiêu.

Đó là một ví dụ về lòng nhân hậu Chúa.

Một linh mục phạm tội trọng giải tội, hàng tá người xưng tội vẫn được Chúa tha, vì những người giáo dân đó nào có hay biết gì đâu, chỉ có lòng thành của họ đối với Chúa mà thôi.

Đó là một ví dụ về lòng nhân hậu Chúa.

Quân dữ xưa giết Chúa vì nghe theo lệnh bọn thủ lãnh Do thái. Và Chúa đã xin Đức Chúa Cha tha thứ cho họ.

Đó là một ví dụ về lòng nhân hậu Chúa.

Giáo hội kết án oan nhà thiên văn học Galilé (1564–1642) (đến năm 1979 mới tuyên bố mình sai); kết án và hỏa thiêu nữ thánh Jeanne d’Arc (1412-1431) (đến năm 1920 lại phong thánh cho bà); Thập tự chiến giữa Công giáo và Hồi giáo ([1095](#) đến [1291](#)) (đến nay mới nhận ra đã đi ngược Phúc âm). Những người thời đó a tông theo Giáo hội vẫn không bị Chúa bắt tội.

Đó là một ví dụ nữa về lòng nhân hậu của Chúa

Thật “Chúa là Đấng từ bi và nhân hậu, Người chậm giận và giàu tình thương... Người không cứ tội ta mà xét xử, không trả báo ta xứng với lỗi lầm” (Tv 102,8.10).